

Sygn. akt V ACa 793/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Kurzeja
Sędziowie:	SA Janusz Kiercz SA Anna Tabak (spr.)
Protokolant:	Anna Fic

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2013r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) BV A. (Holandia)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w B.

o ustalenie

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 18 września 2012r., sygn. akt XIV GC 129/12

oddala apelację i zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt V ACa 793/12

UZASADNIENIE

Powódka (...) B.V. z siedzibą w A. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej (...) Spółce Akcyjnej w B. domagała się ustalenia nieistnienia stosunku prawnego członkostwa w zarządzie pozwanej Spółki J. H. powołanej uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 15 marca 2012 r. oraz zasądzenia kosztów postępowania.

Na uzasadnienie żądania podała zwołanie posiedzenia Rady Nadzorczej w dniu 15 marca 2012 r. przez osobę do tego niekompetentną, tym samym posiedzenie Rady Nadzorczej nie miało zdolności uchwałodawczej, nadto uchwała złamała uprawnienia powódki (inwestora) wynikające z umowy o współpracy akcjonariuszy poprzez brak zgłoszenia

jej kandydata na członka Rady i nie poddania pod głosowanie. Także uchwała narusza dobre obyczaje i krzywdzi powódkę jako mniejszościowego akcjonariusza.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania motywując prawidłowość w zwołaniu posiedzenia Rady Nadzorczej w dniu 15 marca 2012 r., które było „drugim posiedzeniem” w rozumieniu postanowień statutu i regulaminu Rady, nawet gdyby posiedzenie nie zostało zwołane prawidłowo, to nie miało wpływu na treść uchwały i wyniki głosowania, treść – chociaż niezgodne z umową o współpracy – nie narusza dobrych obyczajów, zarzuciła brak po stronie powodowej interesu prawnego do wytoczenia powództwa w trybie art. 189 k.p.c.

Wyrokiem z dnia 18 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 377 zł tytułem kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił następujące okoliczności faktyczne:

Na dzień 29 lutego 2012 r. zwołane zostało posiedzenie Rady Nadzorczej spółki (...) S.A. w B. z porządkiem obrad przewidującym w punkcie 6 - podjęcie uchwały w sprawie uzupełnienia składu Zarządu Spółki.

W posiedzeniu Rady Nadzorczej uczestniczyło trzech jej członków spośród pięciu wchodzących w skład Rady Nadzorczej.

W czasie tych obrad Rady Nadzorczej – wobec braku quorum - postanowiono o podjęciu uchwały w sprawie uzupełnienia składu Zarządu na następnym posiedzeniu Rady Nadzorczej. Nadto Przewodnicząca Rady Nadzorczej uzgodniła z Prezesem Zarządu, iż spółka zwoła tzw. drugie posiedzenie Rady Nadzorczej na dzień 15.03.2012 r. na godz. 15.00 z tożsamym porządkiem obrad.

Następnie pismem z dnia 29 lutego 2012 r. Prezes zarządu pozwanej spółki zawiadomił członków Rady Nadzorczej o zwołaniu na dzień 15 marca 2012 r. na godzinę 15.00 drugiego posiedzenia Rady Nadzorczej spółki, podając porządek obrad tożsamy z poprzednim, który punkt 6 przewiduje: Podjęcie uchwały w sprawie uzupełnienia składu Zarządu Spółki”.

Na posiedzeniu Rady Nadzorczej pozwanej spółki w dniu 15.03.2012 r. podjęto uchwałę o powołaniu na Wiceprezesa Zarządu J. H. liczbami głosów „za” – 3 oraz „przeciw” – 2.

Dnia 27 listopada 2006 r. Gmina B. zawarła z (...) B.V. z siedzibą w A. (tj. poprzednikiem prawnym powódki) Umowę o Współpracy, w której strony określiły zasady wzajemnego działania stron umowy.

W § 3 ust. 1 Umowy – strony ustaliły, iż zarząd Spółki (...) S.A. będzie się składać z dwóch członków i tworzyć go będą prezes zarządu powoływany spośród kandydatów wskazanych przez Gminę i wiceprezes zarządu powoływany spośród kandydatów wskazanych przez Inwestora (tu (...) B.V. z siedzibą w A.). Strony ustaliły, iż uchwała rady nadzorczej w przedmiocie odwołania lub zawieszenie w czynnościach wiceprezesa zarządu Spółki wymagać będzie oddania głosu „za” przez co najmniej jednego członka Rady Nadzorczej powołanego spośród kandydatów wskazanych przez Inwestora, a w przypadku jeżeli taki członek rady nadzorczej nie będzie głosował za uchwałą, wówczas pozostali członkowie rady nadzorczej również nie będą głosować za taką uchwałą. Postanowienia niniejszego § 3 ust. 1 będą miały zastosowanie do wszelkich przyszłych zmian w składzie zarządu Spółki. Strony zobowiązały się również spowodować, by postanowienia niniejszego § 3 ust. 1 były stosowane przez mianowanych przez nich członków rady nadzorczej Spółki.

W § 3 pkt 2 Umowy postanowiono, iż rada nadzorcza Spółki (...) S.A. z siedzibą w B. składać się będzie z pięciu członków, z których trzech w tym przewodniczący rady nadzorczej, powoływany będzie spośród kandydatów wskazanych przez Gminę, a dwóch, w tym wiceprzewodniczący rady nadzorczej, powoływanych będzie spośród kandydatów wskazanych przez Inwestora (tu (...) B.V.

z siedzibą w A.). Strony umowy ustaliły, iż uchwała Walnego Zgromadzenia Spółki w przedmiocie odwołania lub zawieszenia w czynnościach członka rady nadzorczej powołanego spośród kandydatów wskazanych przez Inwestora

wymagać będzie dla swej ważności oddania głosu „za” przez Inwestora, a w przypadku, jeżeli Inwestor nie będzie głosował za uchwałą, wówczas Gmina również nie będzie głosować za taką uchwałą. Strony umowy zgodziły się również wykonywać prawo głosu z przysługujących im akcji na walnych zgromadzenia Spółki tak, by zapewnić wykonywanie postanowień niniejszego § 3 ust. 2 Postanowienia niniejszego § 3 ust. 2 będą miały zastosowanie do wszelkich przyszłych zmian w składzie rady nadzorczej spółki.

Powodowa spółka (...) B.V. z siedzibą w A. jest następcą prawnym podmiotu (...)B.V. z siedzibą w A..

Dotychczasowy wiceprezes zarządu pozwanej K. F. złożył w dniu 7 lutego 2012 r. rezygnację z pełnionej funkcji.

Dnia 7.02.2012 r. K. F. stawiał się u Prezydenta Miasta B. J. K.. Tam podczas wspólnej rozmowy Prezydent Miasta oświadczył, iż dalsza praca K. F. w pozwanej Spółce jest niemożliwa. Zarzucił jemu przekazywanie dokumentów dotyczących pozwanej Spółki (bilansu, protokołu z posiedzenia zarządu, umów bankowych, danych osobowych pracowników pozwanej, nazwy firm świadczących usługi na rzecz pozwanej) z naruszeniem obowiązujących przepisów prawnych. Następnie przedłożył

K. F. dokumenty przygotowane przez Radę Nadzorczą pozwanej Spółki

w tym jego rezygnację ze stanowiska Wiceprezesa pozwanej Spółki oraz oświadczenie z dnia 7.02.2012 r.

K. F. podpisał przedstawione jemu dokumenty w tym rezygnację z funkcji wiceprezesa zarządu.

Następnego dnia złożył oświadczenie z dnia 8.02.2012 r. o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia z dnia 7.2012 r., a kolejnego dnia stawiał się do pracy. Aktualnie oczekuje na rozstrzygnięcie sporu przez Sąd, gdzie wystąpił z powództwem o przywrócenie do pracy.

Zaprzeczył także, by miały miejsca zdarzenia, opisane w oświadczeniu z dnia 7.02.2012 r., które podpisał razem z innymi dokumentami, a dotyczące destabilizacyjnych działań prowadzonych przez P. G..

Oświadczenie K. F. z dnia 7.02.2012 r. Prezydent Miasta B. przekazał tego samego dnia Przewodniczącej Rady Nadzorczej, która odwrotnie zawiadomiła członków Rady Nadzorczej - drogą elektroniczną - o zwołaniu posiedzenia Rady na dzień 14.02.2012 r.

Następnie Przewodnicząca Rady Nadzorczej pozwanej spółki zmieniła datę zwołania posiedzenia Rady na dzień 29.02.2012 r. w celu dochowania obowiązujących terminów w tym zakresie, zawiadamiając pisemnie wszystkich członków Rady o terminie posiedzenia Rady Nadzorczej.

P. G. zaproponował kandydaturę A. S. na członka Zarządu z ramienia powódki.

W czasie posiedzenia Rady Nadzorczej w dniu 15.03.2012 r. przewidującego w porządku obrad uzupełnienie składu Zarządu, Przewodnicząca Rady przedstawiła kandydaturę J. H. na członka Zarządu. Następnie P. G. wskazał kandydaturę A. S.. Przewodnicząca Rady odmówiła poddania pod głosowanie kandydatury A. S. wyjaśniając, iż powódce, którą reprezentował P. G. - nie przysługuje prawo zgłaszania kandydatów na członka Zarządu pozwanej, bowiem powódka nie jest stroną umowy o współpracy, a także z uwagi na wątpliwości kogo reprezentuje P. G. na posiedzeniu Rady Nadzorczej.

Następnie wskazano kandydaturę J. H. na członka zarządu i poddano pod głosowanie.

Głosami: trzema „za” przy dwóch „przeciw” wybrano J. H. na członka zarządu.

Podstawą ustaleń faktycznych były dowody z dokumentów, zeznania świadków.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. B., A. P. i P. G. co do przebiegu posiedzenia Rady Nadzorczej w dniu 15 marca 2012 r. jako zgodnym z sobą. Dał wiarę zeznaniom świadka J. K. co do przebiegu spotkania świadka z K. F. w dniu

7 lutego 2012 r. jako logicznym, przekonywującym, nie dał zaś wiary zeznaniom świadka K. F. odnośnie przebiegu spotkania w dniu 7 lutego 2012 r. z Prezydentem B..

W takim stanie rzeczy Sąd Okręgowy wyciągnął następujące wnioski:

Wiceprezes zarządu pozwanej nie uchylił się skutecznie od swojego oświadczenia woli złożonego 7 lutego 2012 r. w przedmiocie rezygnacji z pełnionej funkcji.

Posiedzenie Rady Nadzorczej zostało zwołane w dzień 15 marca 2012 r. z zachowaniem obowiązujących przepisów tj. § 36 i 37 Statutu, i § 6 Regulaminu Rady Nadzorczej. Było to drugie posiedzenie, gdyż podczas posiedzenia w dniu 29 lutego 2012 r. brak było quorum. Zgodnie z § 36 Statutu pozwanej posiedzenie Rady Nadzorczej zwołuje przewodniczący, a w razie jego nieobecności – wiceprzewodniczący.

Do ważności uchwał Rady Nadzorczej wymagane jest zaproszenie na posiedzenie wszystkich jego członków oraz obecność na posiedzeniu co najmniej 4/5 jej członków. Jeżeli brak jest quorum wymaganego do powzięcia uchwał w dacie i miejscu oraz w czasie posiedzenia i jeżeli quorum nie zostało zebrane w ciągu 30 minut, posiedzenie zostanie odroczone, a spółka zwoła posiedzenie Rady Nadzorczej celem rozpatrzenia tych samych spraw w dwa tygodnie od daty posiedzenia, które nie doszło do skutku („drugie posiedzenie”). Do ważności uchwał Rady Nadzorczej podjętych na drugim posiedzeniu wymagane jest zaproszenie na drugie posiedzenie wszystkich jej członków oraz obecność na posiedzeniu co najmniej 3/5 członków Rady Nadzorczej.

W myśl § 6 Regulaminu Rady Nadzorczej Spółki Akcyjnej (...) w B. - Posiedzenie Rady Nadzorczej zwołuje Przewodniczący a w razie jego nieobecności Wiceprzewodniczący.

Do ważności uchwał Rady Nadzorczej wymagane jest zaproszenie na posiedzenie wszystkich jej członków oraz obecność na posiedzeniu co najmniej 4/5 jej członków. Jeżeli brak jest quorum wymaganego dla powzięcia uchwał w dacie i miejscu oraz czasie posiedzenia i jeżeli quorum nie zostało zebrane w ciągu następujących 30 minut, posiedzenie zostanie odroczone, a Spółka zwoła posiedzenie Rady Nadzorczej celem rozpatrzenia tych samych spraw w dwa tygodnie od daty posiedzenia, które nie doszło do skutku („drugie posiedzenie”). Do ważności uchwał Rady Nadzorczej podjętych na drugim posiedzeniu wymagane jest zaproszenie na drugie posiedzenie wszystkich jej członków oraz obecność na posiedzeniu co najmniej 3/5 członków Rady Nadzorczej. (...)... jeżeli postanowienia Statutu lub niniejszego Regulaminu nie stanowią inaczej uchwały Rady Nadzorczej zapadają bezwzględną większością głosów.

Według zacytowanych postanowień, zdaniem Sądu Okręgowego, został zachowany tryb zwołania drugiego posiedzenia Rady Nadzorczej, tym samym skutecznie podjęto uchwałę o powołaniu na członka Zarządu pozwanej Spółki J. H..

Brak poddania przez głosowanie kandydatury zgłoszonej przez powódkę nie stanowi naruszenia przepisów obowiązujących w Spółce, a w konsekwencji nie powoduje nieważności uchwały powołującej do zarządu J. H..

Dopatrzył się Sąd co prawda naruszenia przez większościowego współnika (Gminę B.) postanowień umownych określających zasady zgłoszenia i głosowania na członka zarządu pozwanej, jednakże uznał, że pozostaje to bez wpływu na skuteczność podjętych uchwał przez Radę Nadzorczą.

Przedmiotowa uchwała została podjęta zgodnie z obowiązującym prawem, więc brak jest podstaw prawnych ustalenia nieistnienia jej skutków prawnych.

Wyrok Sądu Okręgowego został w całości zaskarżony apelacją powódki domagającej się jego zmiany poprzez uwzględnienie w całości żądania pozwu i zasądzenia kosztów postępowania za obie instancje.

Apelująca zarzuciła Sądowi pierwszej instancji:

1. niezastosowanie do oceny skutków prawnych uchwały Rady Nadzorczej normy wyrażonej w art. 58 § 2 k.c. w zw. z art. 2 k.s.h., a w konsekwencji uznanie, że naruszenie działaniem Rady Nadzorczej zasad ustalonych w umowie pomiędzy dwoma głównymi akcjonariuszami pozwanej pozostaje bez wpływu na skuteczność uchwał powziętych przez ten organ;
2. wykroczenie poza granice swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie, że w świetle zebranego materiału dowodowego uchwała Rady Nadzorczej będąca przedmiotem postępowania została podjęta w sposób nie naruszający zasad współżycia społecznego.

W uzasadnieniu apelująca podkreśliła zawarcie przez akcjonariuszy umowy o współpracy w 2006 roku, która była przez nich respektowana do czasu podjęcia zaskarżonej uchwały, powołanie w dniu 15 marca 2012 r. – wbrew tejże umowie na wiceprezesa zarządu pozwanej kandydata zgłoszonego przez większościowego współnika, złożenie rezygnacji przez dotychczasowego wiceprezesa K. F. na skutek presji prezydenta Miasta B., nieważność uchwał podjętych na zgromadzeniu akcjonariuszy w dniu 23 marca 2012 r., których Sąd stwierdził nieważność, siłowe przejęcie przez większościowego akcjonariusza całości władzy i kontroli nad Spółką, brak poddania pod głosowanie na członka zarządu kandydata zgłoszonego przez powódkę, mimo że nie było do niego zastrzeżeń.

Podkreśliła, że uchwała Rady Nadzorczej stanowi czynność prawną, do oceny jej ważności znajduje zastosowanie art. 58 § 2 k.c. w zw. z art. 2 k.s.h., winna podlegać ocenie, czy narusza zasady współżycia społecznego, zaś takie zasady narusza w sytuacji świadomego złamania umowy o współpracy zawartej przez akcjonariuszy.

Ocena ważności czynności prawnej w oparciu o kryteria sprzeczności z zasadami współżycia społecznego jest oceną odrębną od oceny jej zgodności lub sprzeczności z ustawą.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył:

- apelacja powódki nie mogła być uwzględniona.

Ustalony przez Sąd Okręgowy stan faktyczny w sprawie jest prawidłowy, znajduje oparcie w zebranych materiale dowodowym w sprawie, ocenionym w granicach normy art. 233 § 1 k.p.c. i ustalenia te Sąd Apelacyjny potwierdza w całości, uznając je za własne.

Przedmiotowym pozwem powódka domagała się ustalenia nieistnienia stosunku prawnego członkowstwa w zarządzie pozwanej Spółki pani J. H..

Swoje pretensje wywodziła z wadliwości uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z 15 marca 2012 r. powołującej do zarządu p. J. H. jako sprzecznej z umową o współpracy z 27 listopada 2006 r. łączącą powódkę z większościowym akcjonariuszem (Gminą B.) i naruszającą art. 58 k.c.

Powołała się również na wadliwość zwołania posiedzenia Rady Nadzorczej pozwanej.

Jako podstawę materialno-prawną żądania powołała przepis art. 189 k.p.c.

Oddalając powództwo Sąd Okręgowy nie dopatrył się wadliwości zwołania posiedzenia Rady Nadzorczej w dniu 15 marca 2012 r., uznał, że przedmiotowa uchwała nie narusza przepisów prawa, zaś naruszenie umowy o współpracy nie ma wpływu na skuteczność podjętej uchwały.

Pogląd Sądu pierwszoinstancyjnego o braku wpływu naruszenia umowy łączącej dwóch akcjonariuszy pozostaje bez wpływu na skuteczność uchwały Rady Nadzorczej z 15 marca 2012 r. został zakwestionowany apelacją powódki wskazanymi wyżej zarzutami, w szczególności naruszenia przepisu art. 58 k.c.

Zagadnienie dopuszczalności zaskarżenia uchwał rad nadzorczych kapitałowych, w tym akcyjnych jest kwestią sporną w doktrynie i judykaturze.

W ostatnich latach w judykaturze przeważał pogląd, że uchwały rad nadzorczych mogą być zaskarżane powództwem o stwierdzenie nieważności tej uchwały na podstawie art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 2 k.s.h. oraz art. 1 § 1 k.s.h., gdyż zaskarżenie uchwał rad nadzorczych spółek kapitałowych, będące elementem służącym zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania spółek nie zostało uregulowane w przepisach kodeksu spółek handlowych.

W oparciu o art. 2 k.s.h. istnieje więc pełna podstawa prawna do oceny uchwały rady nadzorczej przez pryzmat przesłanek z art. 58 § 1 i 2 k.c. tj. sprzeczności ustawy, mającej na celu obejście ustawy, bądź sprzeczności z zasadami współżycia społecznego. Wystąpienie tych przesłanek skutkuje sankcją bezwzględnej nieważności uchwały.

By – dla wzruszenia uchwały rady nadzorczej – posłużyć się przepisem art. 58 k.c. koniecznym jest jednak wytoczenie powództwa z art. 189 k.p.c. w celu stwierdzenia przez Sąd nieważności uchwały rady nadzorczej lub ustalenia jej istnienia, albo nieistnienia.

W piśmiennictwie wyrażono pogląd, że przepis art. 189 k.p.c. pozwala wyłącznie na wytoczenie powództwa o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego, co do którego uchwała rady nadzorczej wywarła skutek prawny, a nie powództwa o stwierdzenie nieważności tej uchwały.

Tenże pogląd piśmiennictwa został zanegowany przez Sąd Najwyższy w wyroku Sądu Najwyższego z 18 lutego 2010 r., II CSK 449/09 (OSNC-ZD 2010/4/103) i 9 maja 2012 r., V CSK 223/11 (niepubl.).

Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie przychylił się do stwierdzenia Sądu Najwyższego, iż powództwo wytoczone w trybie art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 k.c. winno dotyczyć stwierdzenia nieważności uchwały rady nadzorczej, a nie ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego wynikającego z podjętej uchwały.

Dodatkowym argumentem przemawiającym za przyjęciem tego stanowiska jest okoliczność, że gdyby wydano wyrok ustalający nieistnienie stosunku prawnego wywołanego uchwałą rady nadzorczej, to sama uchwała rady w dalszym ciągu pozostawałaby w obrocie prawnym.

Zwrócić należy uwagę, iż wyrok wydany w oparciu o przepis art. 189 k.p.c. ma charakter jedynie deklaratoryjny.

Niniejszym pozwem powódka domagała się „ustalenia nieistnienia stosunku prawnego członkostwa w zarządzie spółki pani J. H.”, nie wносиła natomiast o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Nadzorczej pozwanej Spółki z 15 marca 2012 r. lub ustalenia jej nieistnienia.

Co prawda powódka jest powiązana z pozwaną spółką właścicielsko (akcjonariusz), nie mniej wobec nieprawidłowego sformułowania przez nią żądania pozwu powództwo jej nie mogło być uwzględnione w oparciu o przepis art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 k.c.

W konsekwencji zaskarżony wyrok odpowiada prawu, co skutkowało oddaleniem apelacji na podstawie art. 385 k.p.c.

Podkreślenia wymaga związaną przez Sąd żądaniem pozwu powoda i niemożność wyjścia poza sprecyzowane w pozwie żądanie (art. 321 k.p.c.).

Przy takim sformułowaniu żądania pozwu – jak podano wyżej – i wobec zajęcia przez Sąd Apelacyjny stanowiska, iż powódka winna była żądaniem pozwu objąć uchwałę Rady Nadzorczej z 15 marca 2012 r., a nie wynikające z niej skutki prawne (tj. powołanie do zarządu pani J. H.), niedopuszczalnym było badanie ważności wskazanej uchwały w świetle przesłanek z art. 58 k.c., w tym § 2 (tj. sprzeczności z zasadami współżycia społecznego), co czyniło zbędnym ustosunkowanie się przez Sąd Apelacyjny do podniesionych w apelacji zarzutów, a przede wszystkim naruszenie przez Sąd pierwszej instancji art. 58 § 2 k.c.

Na marginesie jedynie zauważyć należy, iż uchwała Rady Nadzorczej pozwanej Spółki z dnia 15 marca 2012 r. nie jest sprzeczna z prawem, nie została podjęta celem obejścia prawa i nie narusza zasady współzycia społecznego. Skarżąca nie podała jakie konkretne zasady współzycia społecznego miałyby być naruszone, zaś niewywiązanie się z kontraktu przez jednego z akcjonariuszy nie może być uznane za naruszenie zasad współzycia społecznego.

Podawane przez skarżącą argumenty dotyczące nieważności uchwał podjętych na Zgromadzeniu Akcjonariuszy w dniu 23 marca 2012 r. nie miały znaczenia – jako dotyczące innych zdarzeń faktycznych – dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

O kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. w związku z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)